

7921, 1c

СРЕЩА С ДР. СЛАВЧО ПАСЕВ, Председател на ГСИК

11 декември 1970 г.

Бях натоварен да съставя Антология на българската драма, която всъщност не можа да се осъществи. От драмите на Д. Димов избрах "Не ни е минало". Той настоя да бъде включена "Почивка в Арко Ирис". Аз бях непреклонен. Тогава започна да ми се моли.

Когато го избирахме за Председател на СБП считаме, че му липсва организационен опит и затова поставихме като добър организатор с цел да му помага за негов заместник Иван Руж. Оказа се обаче, че Димов, който е създавал катедри в новоосновани висши учебни заведения, съвсем не е безпомощен в това отношение и Иван Руж, затрупвайки го с папки и бумажина се оказа неговия зъл гений.

След като се завърна от Чили му поисках един материал за "Литературен фронт". Донесе ми пътепис написан с много широта и декоративност и много дълъг. поисках да го съкрати. Той упорствуваше. Поместихме го най-накрая, след като отстъпихме и двамата по малко.

Димов пишеше и четеше с оите изказвания и после вероятно ги е предавал на секретарите, за да ги улесни. Вероятно тези ръкописи се палят в архивите на Партийното бюро в Писателския съюз. Изказвал се е и на общосъюзни събрания. Тези негови изказвания бяха изслушвани с голямо внимание. Те са много интересни, защото го показват откъм една нова светлина. За него се считае, че е затворен кабинетен работник, който не се интересува много от обществения живот. Оказваше се, обаче, че той се е възмущавал винаги от животрептящите проблеми на нашето време и винаги ги поставяше във своите изказвания. Да се потърсят чрез партийния секретар на Съюза-поета Николай Зидаров.

Като Председател на СБП Димов се прояви като общественик от най-добра величина.

Балканската конференция се реши и подготви при И. Калчев. Инициативата излезе от мене. Димов я възглави и и даде образ. Почувствава значението и, даде и мащабност, направи я свое дело. Той стана страстен привърженик на тези идеи и умря в изпълнение на това голямо дело.

Дал сведенията:

Събрал сведенията:

Ев. Иван